

Kristian Thulesen Dahls Grundlovstale 2020.

Klausuleret til afholdelse. Det talte ord gælder.

Kære alle sammen. Velkommen til Grundlovsmøde her fra Lykkesholm på Fyn. I år et særligt et af slagsen. På grund af corona samles vi på afstand. Mens vi er få samlet her på slottet, er I mange rundt om i hele landet, der følger med online. Så selvom vi desværre ikke fysisk kan være sammen, er vi alligevel samlet i et stærkt fællesskab om nogle af de afgørende politiske spørgsmål for vort land.

Jeg vil i dag komme ind på nogle af de vigtigste. Jeg vil tale om Grundloven – vort demokrati. Om hvordan EU undergraver vores selvstændighed – hvorfor vi er modstandere af EU. Om hvordan en stram udlændingepolitik er forudsætningen for et stærkt nationalt fællesskab, der bygger på tillid. Om hvordan vi skal forlange værdige forhold for vore ældre. Der er nok at tage fat på.

1. Først om Grundloven – vort demokrati.

I dag er det grundlovsdag. Vi fejrer Grundlovens fødselsdag. Det gør vi hvert år – og med en højtidelighed, der skal forsikre, at Grundloven tages alvorlig. Men er det tilfældet? Tages Grundloven alvorlig? Grundloven giver rammerne for vort demokrati. Sikrer frie valg. Sikrer frihed til at tale og forsamles. Sikrer en deling af magten mellem den lovgivende, udøvende og dømmende magt. I dag taler alle partierne helt sikkert lovprisende om disse helt grundlæggende ting. Men husker de det også i dagligdagen.

Da corona-virus holdt sit indtog i Danmark, var det helt rigtigt hurtigt at lukke ned. Vi så billederne fra Italien og skulle gøre alt for at undgå tilsvarende forhold i vort land. Så herfra er der ingen kritik af den resolute håndtering tilbage i marts måned. Vi var enige med

Mette Frederiksen i, at der skulle gribes hurtigt ind. Men derefter er det altså gået ned af bakke. Vi har oplevet en regering, der har været mere og mere egenrådig. Kører sit eget løb. Inddrager alle omkring sig mindre og mindre.

Sundhedsmyndighederne bliver brugt, når det passer ind politisk. Kørt ud på et sidespor når deres vurderinger siger noget andet, end Socialdemokratiet vil. Myndighedspersoner bliver trukket frem på pressemøder, når det stiller regeringen i et godt lys. Er pludselig væk fra pressemøderne, når de er besværlige. Folketingets partier inddrages, når det skal bruges til at vise, at vi alle står sammen. Når Folketingets partier så har en anden holdning end Socialdemokratiet, holder man bare op med at holde møder med partierne. Så kører man selv.

Jeg har sagt dette før: Corona-virus er ikke en fjende, der lytter med. Og så angriber på en ny måde i morgen, fordi vi har talt om den. Hvordan vi håndterer corona, kan vi tale åbent om. Der er ingen grund til, at vi ikke må vide, hvad eksempelvis sundhedsmyndighederne præcist mener. Hvilken rådgivning de har givet regeringen.

Nedlukningen af Danmark har kolossale konsekvenser. Specielt for de mange der er blevet fyret. Dem der er hjemme på lønkomensation, men som reelt ikke aner, om der er et job til dem igen.

De unge der skal konfirmeres og som ikke ved, om de kan holde festen. De ældre som mangler besøg eller stadig ikke får tilstrækkelig hjælp til basale ting som ordentlig rengøring. Der er så mange uafklarede spørgsmål, som man i et åbent og demokratisk samfund skal finde fælles løsninger på. Ikke ved at

vente på et nyt pressemøde, hvor en statsminister bare orienterer befolkningen, men hvor folkets repræsentanter, som de er valgt, bestemmer.

I marts vedtog alle Folketingets partier i hast regler, der gav S-regeringen store beføjelser og bemyndigelser. Det gjorde vi i tillid til, at ministrene ville forvalte dem varsomt og i et tæt samarbejde med folketingets partier. Vi blev skuffet. Med den viden vi har i dag, gik det for vidt. Så et af mine grundlovsønsker til de øvrige partier er, at vi bør flytte mere magt tilbage til Folketinget. Så tingene kan foregå i åbenhed og så alle kan få indflydelse på, hvordan genåbningen og håndteringen af corona-virus skal foregå. Det vil være at tage Grundloven alvorligt – ikke kun i dag på Grundlovsdag – men også årets øvrige 364 dage.

2. Vores demokrati bygger på, at Danmark er et selvstændigt land. At danskerne bestemmer i Danmark. Men i stadig større omfang undergraves det af et EU, der bruger enhver anledning til at rage mere magt til sig.

Også corona-krisen bliver brugt til netop det. Senest med det forrykte forslag om at EU skal optage endnu mere gæld på vores alle sammens vegne og så forære de fleste penge til landene i Sydeuropa. Mere end 5.500 mia. kr. foreslår EU-kommissionen, at EU låner – og hovedparten skal så gives til Sydeuropa uden krav om tilbagebetaling. Men hvordan kan vi bede danskerne knokle – også med en højere og højere pensionsalder - betale høje skatter – for at sikre en god samfundsøkonomi. For så at se at lande, der ikke holder styr på deres økonomi, blot skal have foræret beløb i den størrelsesorden?

Oveni det vil EU-kommissionen så også lige forhøje Danmarks årlige kontingent til EU med 6,7 mia. kr. Ja – I hørte rigtigt: 6,7 mia. kr. Det svarer til, at alle pensionisters grundbeløb kan sættes op med ca. 12.000 kr.

Det er virkelig voldsomt. Og det kommer oveni alt det andet, som EU beslutter henover hovedet på os alle sammen. Det er gået alt for vidt.

Da jeg for alvor engagerede mig i politik tilbage i slutningen af 80'erne og starten af 90'erne, var det i høj grad modstanden imod EU, der var afgørende. Kampen imod Den Europæiske Union som med ønsket om "en stadig snævrere union", som det stod og står skrevet, skridt for skridt tømmer Europas nationalstater for indhold. Dengang ønskede jeg, at Danmark sagde nej til den politiske union og holdt fast i det indre marked med dets frihandel. Jeg frygtede, at EU ville blive en magtmaskine, der bid for bid tapper nationalstaten for indhold. Siden dengang er jeg kun blevet bekræftet i frygten fra dengang. Også i at en krise nu igen bruges til endnu mere EU.

Så det er mindst lige så nødvendigt nu som dengang at sige fra. Gøre det klart, at det er i Danmarks interesse at gøre sig fri af den tyngende overfrakke, som EU er. Gøre sig fri af den politiske overbygning som tager mere og mere af den ilt, som ellers sikrer et levende demokrati. Derfor er Dansk Folkeparti modstander af EU. Og derfor ønsker vi, at Danmark får en anden tilknytning til de andre europæiske lande. Hvor vi bevarer frihandelen med de øvrige europæiske lande, men hvor vi vrister os fri af den politiske omklamring. Den omklamring der er i færd med at gøre Europa til en omgang leverpostej-farvet gennemsnits-tristhed. Hvor de gamle

nationalstater med deres særkender står for fald til gengæld for et bureaukrat-styre fra Bruxelles.

Hvis briterne får en god løsning, bør vi i Danmark gå samme vej. Ellers må vi se Norges vej. Frihandel uden den politiske union er vores mål. Vejen dertil kan vi diskutere.

3. Danmarks selvstændighed skal blandt andet bruges til at holde styr på indvandringen. DF's vigtigste bidrag har i vores 25 års historie været netop det. Vi kæmpede kampen også dengang, hvor det ikke var populært. Dengang vi blev set som nogle, der ikke var stuerene. I dag er det et populært standpunkt og nu flokkes andre partier om at sige, at de også vil holde styr på indvandringen. Og personer og partier vi skændtes med for få år siden, fordi de syntes, vi var ALT for hårde, vil nu gerne give befolkningen indtrykket af, at de er de helt rigtige at betro opgaven med at styre indvandringen. Men har de det, der skal til? Eller vil de falde tilbage til gamle vaner?

Vil Socialdemokratiet igen give efter for de radikale, SF og Enhedslisten i forhandlingslokalet, som de har gjort det i det forgangne år. Med højere ydelser til indvandrere. Med et opgør med hjemsendelsespolitikken. Og det loft over ikke-vestlig indvandring til Danmark, som Socialdemokratiet lovede i valgkampen, har de end ikke prøvet at få indfriet. Det skulle ellers på plads i aftalerne med kommunerne. Nu er der indgået to af slagsen – og som KL's næstformand har forklaret, har regeringen end ikke rejst emnet.

Vil de partier, der erklærer sig liberale – og ikke nationalkonservative – stå vagt om indvandringspolitikken, når det virkelig gælder? Jakob Ellemann-Jensen, som i 00'erne meldte sig ud

af Venstre i protest over DF's indflydelse på udlændingepolitikken. Nu er han formand for partiet. Er hans åbenlyse manglende støtte til Inger Støjberg et signal om, hvor han i virkeligheden står i udlændingepolitikken? Jeg savner en klar og utvetydig opbakning. Eller hvad med de folk i Nye Borgerlige, som var aktive hos de konservative i de år, hvor vi kæmpede kampen – men hvor de konservative sagde fra. Vil de stå fast, når det virkelig gælder?

I dag er der ca. 1,2 mia. mennesker i Afrika. Det forventes at blive fordoblet til 2,4 mia. i 2050. Fra Afrika og Mellemøsten vil der komme et kæmpe pres på Europa og dermed også på Danmark. Vi fik i 2015 et lille indblik i, hvad der venter. Det rejste vi en debat om i Folketinget i tirsdags. Og vi gjorde klart, hvad vi mener, der skal til: Det skal være slut med at kunne vandre gennem 6-7 sikre lande og så have ret til at søge asyl i Danmark. Vi skal afvise ved grænsen. Og mange flere af dem, der er kommet til Danmark allerede, skal tilbage til deres hjemlande og være med til at genopbygge deres hjemland. Vi skal holde fast. Kun et årelangt pres sikrer det Danmark, vi holder af. Sikrer sammenhængskraften. Et tillidsfuldt samfund.

4. Det Danmark, vi holder af, skal også sørge for sine ældre medborgere. Sørge for ordentlig pleje og omsorg, når man ikke længere kan selv. Sørge for ordentlige økonomiske vilkår så ældre har værdige forhold. Der skal også være en opmærksomhed omkring de ældre. Det har jeg savnet i denne corona-tid. Det har virket som om, at andre har tænkt; vi lukker dørene ind til plejehjemmet eller ældreboligen og så åbner vi den igen, når corona er overstået og håber så det bedste. Der har simpelthen manglet en empati – indlevelse – i, hvad mange ældre gennemlever i denne

krisetid. Når der ikke kommer pårørende på besøg. Når hjemmehjælpen skæres ned.

Også når det handler om hjælpepakkerne, har man glemt de ældre. Mange over pensionsalderen har eksempelvis stadig arbejdet. Og mange af disse har også oplevet en fyreseddel. Men i modsætning til deres yngre kolleger, er de ikke blevet hjulpet. De har blot fået at vide, at de kunne gå på folkepension. En mærkbar nedgang i deres indtægt.

Og når diskussionen nu rejser sig om en ekspansiv politik for at hjælpe økonomien på fode igen, er det sjældent de ældre, der nævnes. Men måske det er på tide nu? Jeg synes eksempelvis, at det vil være mere oplagt med en periode med skattefri pension end med en momsnedsettelse. Jeg tror, det vil have en mere gavnlig effekt for samfundsøkonomien. Mange pensionister har ikke mange penge – og lidt ekstra til at forsøde tilværelsen med, vil helt sikkert blive omsat i samfundet igen til gavn for arbejdspladser og samfundsøkonomi.

Der er nok at gøre for at sikre Danmark i fremtiden. Og selvom tiden siden folketingsvalget for præcis et år siden ikke har været nem for Dansk Folkeparti, er vi i arbejdstøjet. Vi render ikke af pladsen i modgang. Det er netop i modgang, man ser, hvad folk er lavet af. Det er altid nemt at være med i en opgangstid. Derfor vil jeg også benytte anledningen til at takke alle Jer i partiets bagland, som fortsat kæmper kampen. Det er Jer, der giver mig gnisten til at kæmpe. Jeg glæder mig til snart igen at møde Jer fysisk og udveksle stor og småt om, hvordan vi kommer godt videre. Så vi når vores mål: Et Danmark vi med stolthed kan give videre til vores børn og børnebørn.

-----//